

Etikettfolket

Det är rörigt nu :O. Och det bär oss emot att erkänna att vi blivit kränkta av marscherande strumpläster.

Ett sådant utfall blir bara ytterligare en förlorarstämpel på vårt folk, samtidigt som riksmedia vill framställa oss just så i den här sorts dramaturgin. Jaha, kränkta igen :P.

Vi blir upprörda förstås. Men sedan rycker vi på axlarna. Vi har ju barn att ta hand om. Jobb. Inom myndigheter. Som lärare i skolor. Sjuksköterskor. Mångsysslare. Pensionärer. Strumpstickare. Inte vet jag.

Det finns människor som vill sätta etiketter på allt och alla. Sedan kan man sortera dem. Kanske skapa lagar för de ena och de andra. De med röda etiketter bör inte finnas här. De med blå får stanna. De med gröna är några sorts halvmesyrrer. Varken det ena eller andra.

Somliga tycker att det blir problem om det finns för många etiketter. Då kan man inte hålla isär dem. Lika illa är det när folk vill ha en helt ny etikett. Då får de rättigheter som man inte bör ha. Till exempel undervisning i sitt tungomål.

Det vore katastrof. Hur skulle det se ut om alla babblade varsitt språk?

Men värst av alla är de som vill ha fler etiketter än en. Då kan man inte hålla isär dem. Det blir för rörigt. Ungefär som att ha olika färger på strumporna.

Måste sluta - hör strumplästerna marschera på gatan utanför!

Nu knackar det på dörren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Matsa med Poeter.se id #14586 innehar upphovsrätten